

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กับภูมิปัญญาท้องถิ่น และการพัฒนาการศึกษาเพื่อชุมชน

ธนุส ศาสตร์*

๑. ความนำ

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๔๗ ซึ่งมีผลบังคับใช้มาตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ.๒๕๔๗ ได้กำหนดบทบาทมหาวิทยาลัยซึ่งหมายรวมถึงบุคลากรทุกฝ่ายในสถาบันอุดมศึกษาโดยเฉพาะครูอาจารย์ ไว้ในมาตรา ๗ และ ๘ มีดังนี้ (๒๕๔๗: ๓ - ๔)

มาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทุนบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู

*คณบดีและรองศาสตราจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

มาตรา ๘ ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุประสงค์ตามมาตรา ๗ ให้กำหนดภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล

(๒) ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทย มีความรักและผูกพันต่อท้องถิ่น อีกทั้งยังส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในชุมชน เพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง การผลิตบัณฑิตดังกล่าว จะต้องให้มีจำนวนและคุณภาพสอดคล้องกับแผนการผลิตบัณฑิตของประเทศ

(๓) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่า ความสำคัญ และความภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ

(๔) เรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนาและนักการเมืองท้องถิ่น ให้มีจิตสำนึกประชาธิปไตย คุณธรรม จริยธรรม และความสามารถในการบริหารงานพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

(๕) เสริมสร้างความรู้ความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษา ให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง

(๖) ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นทั้งใน และต่างประเทศ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

(๗) ศึกษาและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยี พื้นบ้านและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมถึงการแสวงหาแนวทางเพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

(๘) ศึกษา วิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติภารกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

โดยเฉพาะภาระหน้าที่ตามมาตรา ๘ (๒) คือเรื่องการผลิตบัณฑิตนั้น ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทั้งมหาวิทยาลัยจะต้องมีจิตสำนึกร่วมกัน เพื่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นที่คาดหวังของชุมชนได้ว่านี่คือมหาวิทยาลัย

๒. การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในสถาบันอุดมศึกษา

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในสถาบันอุดมศึกษาเป็นภารกิจอันสำคัญยิ่งของผู้ประกอบวิชาชีพครู เพราะการพัฒนาการจัดการเรียนรู้จะเป็นปัจจัยหลักที่จะทำให้ผู้ศึกษาได้เรียนรู้อย่างสมบูรณ์ครบถ้วนตามศักยภาพ ซึ่งส่งผลกระทบยาวต่อคุณภาพและประสิทธิภาพของประชาชนในประเทศ

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้จึงได้รับการสนับสนุนอย่างกว้างขวางและจริงจัง ปรากฏเป็นพระราชบัญญัติ นโยบายรัฐ แนวคิดและวาทกรรมของผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการอย่างหลากหลาย กล่าวคือ

๒.๑ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

กฎหมายหลักที่เป็นแม่บทของการจัดการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้ได้ให้ความสำคัญเรื่องการจัดการเรียนรู้ไว้ในมาตราต่างๆ หลายมาตรา เช่น มาตรา ๔, ๖, ๗, ๘, ๒๒, ๒๔ และ ๒๕ ซึ่งมีสาระดังนี้ (๒๕๔๒: ๒, ๕, ๖ และ ๑๒ - ๑๔)

มาตรา ๔ "การศึกษา" หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความ

ก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

มาตรา ๖ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มาตรา ๗ ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้ อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

มาตรา ๘ การจัดการศึกษาให้ยึดหลักดังนี้

- (๑) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน
- (๒) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
- (๓) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไป

อย่างต่อเนื่อง

มาตรา ๒๒ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ

มาตรา ๒๓ การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

(๑) ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทยและระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เรื่องการจัดการ การบำรุง และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน

(๓) ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา

(๔) ความรู้ และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง

(๕) ความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

มาตรา ๒๔ การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

(๒) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

(๓) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

(๔) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

(๕) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และความรอบรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ

(๖) จัดการเรียนให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

มาตรา ๒๕ รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงานและการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูล และแหล่งการเรียนรู้อื่นอย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพ

การดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติดังกล่าวข้างต้น โครงการปฏิรูปการเรียนรู้ กรมวิชาการ กระทรวงการศึกษาธิการ ได้กำหนดยุทธศาสตร์สำคัญไว้ดังนี้ (๒๕๕๓: ๑๖)

"การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด ครูผู้สอนต้องชาญฉลาดในการใช้สิ่งรอบตัว สถานการณ์จริง สื่อเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ ห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดโลก หรืออินเทอร์เน็ต รวมทั้งโลกใบนี้เป็นห้องเรียน"

นอกจากนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิบางคนได้ตระหนักถึงความสำคัญและคุณค่าของการจัดการเรียนรู้ และได้เสนอแนวคิดไว้อย่างน่าสนใจหลายกรณี ดังเช่น ศาสตราจารย์สมน อมารวิวัฒน์ ได้เสนอแนวคิดเรื่องแหล่งการเรียนรู้ไว้ในหนังสือกระบวนการเรียนรู้ในชุมชนและธรรมชาติ (๒๕๔๔: คำชี้แจง) ไร่ดั่งนี้ เอกสารนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับครูและผู้บริหารสถานศึกษานำไปใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอน โดยปรับปรุงให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพของโรงเรียนและสิ่งแวดล้อม การที่นักศึกษามหาวิทยาลัยได้มีโอกาสออกนอกห้องเรียนไปสัมผัสกับธรรมชาติ สังคม ชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น ย่อมช่วยสร้างประสบการณ์ตรงต่อการดำรงชีวิต ได้เรียนรู้และค้นพบสาระความรู้ที่นอกเหนือจากหนังสือเรียน ครูก็ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ไปกับนักเรียนด้วย เป็นบรรยากาศการเรียนรู้ที่ตื่นตัว แจ่มใส นำไปสู่กิจกรรมมีส่วนร่วม การฝึกคิดและจินตนาการที่หลากหลาย

จากเอกสารเล่มเดียวกันนี้ ดร.รุ่ง แก้วแดง เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้ย้ำเน้นให้เห็นคุณค่าและความสำคัญของแหล่งเรียนรู้ไร่ดั่งนี้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ ได้กำหนดแนวทางในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่าต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้สอนจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการสอน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจจะไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ ตลอดจนการจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่

หลักการข้างต้นดังกล่าว จะนำไปสู่การปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จได้อย่างศาสตราจารย์สุมน อมรวิวัฒน์ ได้ชี้ให้เห็นไว้อย่างชัดเจนในหนังสือ "กระบวนการเรียนรู้ จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและธรรมชาติ" ว่า ชุมชนและธรรมชาติเป็นชุมชนทรัพยากรที่ผู้เรียนรู้และครูสามารถค้นพบความรู้ที่ไม่รู้จักหมด เป็นแหล่งเรียนที่ตำหุดำตาของทุกคนอยู่ตลอดเวลา ขอให้ครู อาจารย์ และสถานศึกษาทั้งหลาย กล้าเปิดประตูห้องเรียนออกไปสู่ชุมชนและธรรมชาติ ให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับชีวิตจริง สถานการณ์จริง แล้วจะได้ข้อพิสูจน์ที่ชัดเจนว่า การปฏิรูปการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติสามารถดำเนินการได้โดยไม่เกินความสามารถของครูและอาจารย์ทุกคน

ในประเด็นของแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน ศาสตราจารย์ นายแพทย์ประเวศ วะสี (๒๕๔๓) ได้เสนอแนวคิดไว้ดังนี้

"...ในชุมชนมีผู้รู้ด้านต่างๆ มากมาย มากกว่าครูที่สอนในห้องเรียนมากนัก เช่น ผู้รู้ทางเกษตรกรรม ทางช่าง มีศิลปิน ผู้รู้ทางศาสนา หมอพื้นบ้าน นักธุรกิจรายย่อย ผู้นำชุมชน ปราชญ์ชาวบ้าน ฯลฯ ถ้าเปิดโรงเรียนสู่ชุมชนให้ทั้งครูและนักเรียนได้เรียนรู้จากครูในชุมชนจะมีครูมากมาย หลากหลาย เป็นครูที่รู้จริงทำจริง จะทำให้การเรียนรู้เข้าไปเชื่อมโยงกับการปฏิบัติจริง การเรียนรู้จะสนุกไม่น่าเบื่อหน่าย ที่สำคัญจะเป็นการปรับระบบคุณค่า เดิมการศึกษาของเราสอนให้ดูถูกคนที่มีคุณค่าเหล่านี้ เมื่อผู้รู้ในชุมชนเหล่านี้กลายเป็นครูก็จะเป็นการยกระดับคุณค่า ศักดิ์ศรี และความภาคภูมิใจของชุมชนอย่างแรง เป็นการถักทอทางสังคม"

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ แนวนโยบายของรัฐ กรอบแนวคิดของคณะกรรมการโครงการปฏิรูปการเรียนรู้ แนวคิดของผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการดังที่กล่าวมาย่อมเป็นที่ประจักษ์ชัดว่า การจัดการเรียนรู้เป็นปัจจัยสำคัญและมีคุณค่าต่อการพัฒนาการศึกษาและพัฒนาคุณภาพของบุคคลเป็นอย่างยิ่ง

๓. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ กับการพัฒนาการศึกษาเพื่อชุมชน

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ มีปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจที่สำคัญ ดังนี้

ปรัชญา

สร้างสรรค์องค์ความรู้ มุ่งสู่ชุมชน
บนพื้นฐานภูมิปัญญา เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

วิสัยทัศน์

ภายในปี ๒๕๔๙ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จะเป็นประชาคมแห่งการสร้างองค์ความรู้และองค์การแห่งการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นด้วยการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยและเหมาะสม

พันธกิจ

๑. จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา สาขาศิลปศาสตร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๒. ดำเนินการวิจัยสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เพื่อสร้างองค์ความรู้ พัฒนาและแก้ปัญหาชุมชนและท้องถิ่น
๓. ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน เพื่อสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนาชุมชนบนพื้นฐานของความพอเพียง
๔. ศึกษารวบรวมและสร้างองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม สามารถนำศาสตร์สากลและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาบูรณาการในการพัฒนาตนเองและชุมชนได้อย่างต่อเนื่อง

๒. เพื่อวิจัยสร้างองค์ความรู้ในการพัฒนา และการแก้ปัญหาชุมชนด้วยศาสตร์สากลและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓. เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้สามารถพัฒนาตนเองบนพื้นฐานของความพอเพียง

๔. เพื่อถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีสู่ชุมชนด้วยการรวบรวมและสร้างองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง

๕. เพื่อปรับปรุงพัฒนาระบบและกลไกการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยและเหมาะสมเพื่อให้อิสระคล่องตัว โปร่งใส เป็นธรรม และตรวจสอบได้

ภารกิจ

๑. จัดให้มีการเรียนการสอน สายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่มีคุณภาพ มีทักษะในการบูรณาการศาสตร์สากลและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒. สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยในศาสตร์ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

๓. สร้างความพร้อมเพื่อให้บริการวิชาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์แก่ชุมชนและท้องถิ่นภาคใต้

๔. จัดกิจกรรมและส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางวัฒนธรรมท้องถิ่น และรวบรวมความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม

๕. ปรับปรุงกลไกการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยและเหมาะสม

๖. ประสานความร่วมมือและสร้างเครือข่ายในการพัฒนาศักยภาพทางวิชาการและการสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน ทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ

เป้าหมาย

๑. บัณฑิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ทั้งระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษาเป็นผู้มีความรู้วิชาการและวิชาชีพ มีความสามารถ มีทักษะในการใช้เทคโนโลยี และการใช้ภาษาไทยกับภาษาต่างประเทศอย่างน้อย ๑ ภาษา และเป็นผู้มีความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒. มีงานวิจัยและนักวิจัยสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้นอย่างเหมาะสมและเพียงพอ

๓. เป็นที่พึงของชุมชนในการสร้างความเข้มแข็งทางปัญญา และเรียนรู้การแก้ปัญหาบนฐานแห่งภูมิปัญญาได้อย่างยั่งยืน

๔. มีความเป็นอิสระและความคล่องตัวในการบริหารและการจัดการด้านวิชาการการบริหารงานบุคคล การเงินและงบประมาณ มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ภายใต้ความร่วมมือร่วมใจของบุคลากร

คุณค่าร่วม

คุณค่าร่วมของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

๑. ความมีเสรีภาพและอิสระทางวิชาการ

๒. การเปิดโอกาสทางการศึกษาเพื่อความเท่าเทียมและการเคารพในสิทธิมนุษยชน

๓. คุณค่าของการศึกษาที่เน้นการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๔. การบริหารจัดการที่เน้นผลสัมฤทธิ์ของงานและการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

๕. มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

การปฏิบัติราชการอย่างเป็นรูปธรรมตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ แผนนโยบายของรัฐ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏฯ ฯลฯ และปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจ ดังกล่าวมาข้างต้น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จึงมีความสัมพันธ์อย่างแนบแน่นอยู่กับภูมิปัญญาท้องถิ่นและการพัฒนาการศึกษาเพื่อชุมชน ในการสร้างองค์ความรู้จากการวิจัยภูมิปัญญาพื้นบ้านและศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น สร้างเครือข่ายอนุรักษ์เผยแพร่วิชาภูมิปัญญาและวัฒนธรรม สร้างเสริมคุณธรรมโดยใช้มิติทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเป็นฐาน สร้างภูมิปัญญาไทยสู่สากลโดยใช้อัตลักษณ์ท้องถิ่นเป็นฐาน สร้างค่านิยมที่ดีโดยใช้ศิลปวัฒนธรรมเป็นฐาน พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ของท้องถิ่น พัฒนาเครือข่ายศูนย์การเรียนรู้แขนงต่างๆ พัฒนาระบบข้อมูล (MIS) เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ พัฒนากิจกรรมบริการวิชาการหลากหลายรูปแบบ และพัฒนาระบบการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน

สรุป

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มีความมุ่งมั่นที่จะประสานงาน ประสานแผน ประสานใจกับปราชญ์ชาวบ้านและองคาพยพทุกส่วนของสังคมเพื่อผนึกพลังรู้จักสามัคคีพลังบูรณาการประสานภารกิจในการอนุรักษ์ พัฒนา ส่งเสริม และเผยแพร่วิชาภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นปัจจัยเอื้อต่อการพัฒนาการศึกษาเพื่อชุมชน ด้วยหลักการแห่งธรรมาภิบาล.